

Γ. Κοτζιούλας. Ένας παραδοσιακός -μοντέρνος- ποιητής.

[/ Πεμπτουσία](#)

Το Πολιτιστικό Κέντρο της Αρχιεπισκοπής Αθηνών παρουσιάζει τη Δευτέρα 2 Ιουνίου 2014, στις επτά το απόγευμα, δύο βιβλία από το λογοτεχνικό έργο του Γιώργου Κοτζιούλα σε εικονογράφιση του Αλέκου Φασιανού.

Το ένα βιβλίο των εκδόσεων «Μίμνερμος», έχει τίτλο «Γ. Κοτζιούλας, Ποιήματα», είναι χειροποίητο και περιέχει ποιήματα του Κοτζιούλα και χαρακτηριστικά (χαλκογραφίες) του ζωγράφου Α. Φασιανού, εμπνευσμένα από τα ποιήματα αυτά. Συλλεκτική έκδοση σε 50 αντίτυπα. Το άλλο βιβλίο των εκδόσεων «Νηρέας», με τίτλο «Πικρή ζωή και άλλα πεζογραφήματα», περιέχει 29 - ανέκδοτα κυρίως - πεζά του Γ. Κοτζιούλα ποικίλης μορφής και θεματολογίας. Το εξώφυλλο φιλοτέχνησε ο Α. Φασιανός κι αποτελεί χορηγία του Κ. Αθανασούλα.

Η παρουσίαση των βιβλίων θα γίνει από τον Θεόδωρο Παπαγιάννη, (γλύπτη, καθηγητή στην Α.Σ.Κ.Τ.) και από τον Αναστάσιο Σακελλαρόπουλο (Υπεύθυνο των Ιστορικών Αρχείων του Μουσείου Μπενάκη). Την εκδήλωση θα χαιρετήσει ο ιατρός και αγιογράφος π. Σταμάτης Σκλήρης και θα τιμήσει με την παρουσία του ο ζωγράφος Αλέκος Φασιανός.

Γιώργος Κοτζιούλας

Ο Γιώργος Κοτζιούλας (1909 Πλατανούσα Ιωαννίνων – 1956 Αθήνα) υπήρξε ένας από τους βασικούς εκφραστές της γενιάς του '30. Το έργο του – το περισσότερο ανέκδοτο – υπήρξε πολυποίκιλο. Ποιητής, πεζογράφος, μεταφραστής, κριτικός, δοκιμιογράφος, θεατρικός συγγραφέας, χρονικογράφος και συλλέκτης λαογραφικού και γλωσσολογικού υλικού. Στη ζωή του πρυτάνευσε η εντιμότητα, η δικαιοσύνη και η ταπεινοσύνη. Ήταν δυναμικός μαχητής και εκφραστής της ελληνικής παράδοσης.

Στην Πεμπτουσία μίλησε ο γιος του συγγραφέα, Κώστας Κοτζιούλας.

Πεμπτουσία: Ποιητής, πεζογράφος, μεταφραστής, κριτικός, δοκιμιογράφος, θεατρικός συγγραφέας, χρονικογράφος, συλλέκτης λαογραφικού και γλωσσολογικού υλικού. Δεν είναι συχνό φαινόμενο για έναν άνθρωπο των

γραμμάτων, να ασχολείται με όλα αυτά τα είδη του γραπτού λόγου. Υποθέτω ότι ο πατέρας σας θα πρέπει να ήταν αφοσιωμένος και αφιερωμένος κατά κάποιο τρόπο στη συγγραφή. Ένας σημαντικός εκπρόσωπος της γενιάς του '30 και ταυτόχρονα ένας δυναμικός εκφραστής της ελληνικής παράδοσης. Αλήθεια, τι έχει να πει στον σημερινό αναγνώστη;

Κ. Κοτζιούλας: Πράγματι, ο Κοτζιούλας ζούσε με και από τη γραφή του. Ήταν από τους ελάχιστους συγγραφείς που αρνήθηκε οποιοδήποτε διορισμό. Ο Μιχαήλ Στασινόπουλος αφηγείται ότι κάποτε, που τον είδε με τρύπια παπούτσια, του πρότεινε να του βρει εργασία κι εκείνος αρνήθηκε λέγοντάς του ότι η δημοσιόπαλληλία «σκοτώνει» την έμπνευση και τη δημιουργία. Από πλευράς Ποίησης και σήμερα μπορεί αφενός να τέρψει με τα ποιήματα-τραγούδια του κι αφετέρου, με τα ποιήματα-καταγγελίες του να καταδείξει προβλήματα και αναζητήσεις που εξακολουθούν να υπάρχουν. Ακόμη με τα Πεζά του, που τα πλείστα παραμένουν ανέκδοτα, έχει να καταδείξει καθημερινές πραγματικότητες με ένα συγκερασμό νεορεαλισμού με λυρισμό. Το Κριτικό του έργο -τεράστιο και ανέκδοτο- αποτελεί στην ουσία μια πλήρη και λεπτομερειακή Γραμματολογία της γενιάς του '30, όχι μόνο προσώπων αλλά και τάσεων και ρευμάτων και ιδεών.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Παρουσίαση βιβλίων
ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΟΤΖΙΟΥΛΑ

Δευτέρα 2 Ιουνίου 2014, στις 7:00 μ.μ.

«Πικρή ζωή», εκδόσεις «Νηρέας»
«Γ. Κοτζιούλας, Ποιήματα», εκδόσεις «Μίμνερμος»
με εξώφυλλο και χαρακτικά
του Αλέκου Φασιανού.

Μεγάλου Βασιλείου 15, Κεραμεικός (πλησίον σταθμού μετρό)

Αφίσα εκδήλωσης

Πεμπτουσία: Θα δανειστώ κάτι που έχει πει ο Νάσος Βαγενάς για τον πατέρα σας και το ποιητικό του έργο. Επισημαίνει λοιπόν: «αν είναι λιγότερο γνωστή (η ποίησή του), αυτό οφείλεται σε διάφορους λόγους ανάμεσα στους οποίους και στο ότι τα ποιήματά του δεν είναι προσιτά στο αναγνωστικό κοινό». Συμφωνείτε με αυτήν την άποψη;

Κ. Κοτζιούλας: Συμφωνώ και δε συμφωνώ, γιατί δε μπορώ να προσδιορίσω την ερμηνεία της λέξης «προσιτός» του εξαιρετού Ν. Βαγενά, ο οποίος έχει ασχοληθεί θετικά με το έργο του πατέρα μου, αναδεικνύοντας πτυχές του κι έχει γράψει ένα υπέροχο ποίημα γι αυτόν. Πράγματι, αν θεωρήσουμε ότι το έργο του Κοτζιούλα είναι α) το περισσότερο ανέκδοτο, β) το εκδοθέν, εξαντλημένο και γ) διάσπαρτο μεγάλο τμήμα δημοσιευμάτων του - κυρίως κριτικών, θεωρητικών

κειμένων, μεταφράσεων από την ξένη και κλασική Γραμματεία καθώς και γλωσσοφιλολογικά του – τότε πράγματι είναι απρόσιτο. Αντίθετα, θεωρώ ότι όλο του το έργο- κι όχι μόνο τα ποιήματά του- είναι προσιτό σε ό τι αφορά τη γλώσσα του και τη γραφή του, η οποία (ακόμη και στα πιο «λόγια» κείμενά του) είναι, με δική του επιλογή, πάντοτε κατανοητή (πλην των εξαιρέσεων της χρήσης ντοπιολαλιάς, όπου όμως προσθέτει ο ίδιος επεξηγηματικό γλωσσάρι). Νομίζω όμως ότι η αναφορά του Βαγενά στην προσβασιμότητα της ποίησης του Κοτζιούλα αφορά την πρώτη περίπτωση, εκτός πια αν αναφέρεται σε κάτι πιο ειδικό, κάτι «κρυμμένο», όπως, ας πούμε ότι ο ποιητής, παρόλο που είναι φαινομενικά-επιφανειακά ευκολοδιάβαστος, θέλει την άνεση του αναγνώστη και το χρόνο του, ώστε να γίνουν η ουσία και το απόσταγμα του περιεχομένου και της μορφής της κατανοητά. Θα συμφωνήσω λοιπόν τότε, καταλήγοντας ότι ο Κοτζιούλας διαβάζεται εύκολα αλλά δεν πρέπει να μένει κάποιος μόνο στην ανάγνωση. Θέλει και δεύτερο κοίταγμα πιο προσεκτικό γιατί λείπει κάτι παραπάνω απ' ό, τι φαίνεται, γιατί είναι ποιητής που έχουν αξία ακόμη και οι λεπτομέρειές του.

Πεμπτουσία: Έχει κάποια σημασία για εσάς το ότι η συγκεκριμένη εκδήλωση πραγματοποιείται στο Πολιτιστικό Κέντρο της Αρχιεπισκοπής; Θα θέλατε να μας δώσετε κάποια στοιχεία για την εκδήλωση που θα γίνει τη Δευτέρα;

Κ.Κοτζιούλας: Έχει τεράστια σημασία για εμένα αυτή η εκδήλωση. 1^ο γιατί αποτελεί ένα είδος μνημοσύνου για τον πατέρα μου, που υπήρξε πιστός και ένθεος, ένας διακονητής της κοινωνικής δικαιοσύνης, της εντιμότητας και της αλληλεγγύης. 2^ο γιατί η έκδοση, μετά από 38 χρόνια, πρωτοτύπου ανέκδοτου έργου του βρίσκει τον ιδανικότερο πνευματικό χώρο για παρουσίαση, εφόσον μάλιστα μέσα σε αυτό υπάρχουν κείμενα, όπως το «Περιδιαβάζοντας στο Άγιον Όρος», το «Ξωκλήσια και κονίσματα» και το «Ελληνική Άνοιξη», που έχουν και εκκλησιαστικό-θεολογικό περιεχόμενο. 3^ο γιατί θεωρώ ότι η εκκλησία μας είχε πάντα και πρέπει να έχει πρωτοπόρο ρόλο στην πνευματική πορεία του έθνους μας, αρκεί να τη βοηθούμε κι εμείς με το «υλικό» που διαθέτουμε. Προσωπικότητες, όπως ο Κοτζιούλας και ο Αλέκος Φασιανός, που παρουσιάζονται και ο Θεόδωρος Παπαγιάννης, ο Τάσος Σακελλαρόπουλος και ο π. Σταμάτης Σκλήρης, που παρουσιάζουν, ο καθένας από το πόστο του είναι «εν δυνάμει» δάσκαλοι του γένους μας, φωτισμένοι και φωτεινοί, που συνδράμουν προς αυτόν το σκοπό.

Κατερίνα Χουζούρη